

A Bizottság általános értékelése:

- a Bizottság egyetértett a jelölttel, hogy a dualista államról megjelent bőséges szakirodalom eltérő értékelései okán szükséges a magyar parlamentarizmus újra értelmezése és szerepének pontosítása a hazai államéletében.
- értékelte a szintetizáláshoz elengedhetetlen szélesebb európai alkotmánytörténeti háttér megrajzolását (Örömmel látta volna viszont ezek koherens szintetizálását, nem pedig országonként történt fragmentált leírását.).
- a Bizottság szerint a jelölt érdeme, hogy igyekezett a lehető legteljesebb listát összeállítani a parlamentarizmus fogalmi rendszerével és kritériumaival kapcsolatban, amit tudatosan és konzekvensen alkalmazott a magyar struktúra elemzésében.

eredményei, újszerű megállapításai:

- a jelölt kimutatta, hogy a vizsgált XIX. században még nem vált szét a parlamentarizmus fogalmának közjogi és politikai értelmezése.
- Magyarország ekkor összeurópai szempontból csak fél-parlamentáris (pszeudo-) monarchiának tekinthető, különös tekintettel az uralkodó erős közjogi statusára és a klasszikus parlamenti váltó gazdálkodás hiányára.
- bár az 1848. évi III. tc. európai színvonalon szabályozta a miniszteri felelősséget, a gyakorlatban relativizálódtak a kormány felelősségre vonásának közismert parlamenti eszközei, a függősége a parlamenti bizalomtól (pl. beiktatás feletti szavazás, bizalmatlansági indítvány stb. elmaradása).
- sikeresen tisztázta az előszentesítési jog gyakorlásával kapcsolatos köztörténeti félreértéseket.
- jelölt módszertani novuma, hogy elemzéséhez új közelítési módot, fogalmi rendszert és érvelési technikát alkalmazott.

vitatott kérdések, hiányosságok:

- hiányosságnak tartja a Bizottság az angol kezdeteknél a cabinet kormányzás alapjait jelentő Bill of Rights és az Act of Settlement részletesebb elemzését.
- elvárható lett volna a dualista állam másik felének, az osztrák császárság parlamentarizmusára vonatkozó irodalom alaposabb bemutatása legalább fő vonalaiban, mert e nélkül komparatív elemzése nem adhatott teljesen objektív eredményt.

- előnyösebb lenne a jelölt által intenzíven használt bizonyos fogalmak (pl. pszeudo-, anti- és látszat- parlamentarizmus), illetve a jogi axiológia részletesebb elemzése.
- a Bizottság szerint vitatott, hogy a közjogtudomány szakirodalmi merítésénél mindig az etalon forrást használta e a disszertáns.

Összességében a Bizottság a jelölt dolgozatát -a fenti észrevételekre figyelemmel- alapos munkának tartja, s javasolja az MTA Doktori Tanácsának, hogy Sente Zoltánnak ítélje oda az MTA doktora címet.